

[Ebba Strange]

virksomhed, skal betragtes som mennesker, der er lønnet af den ægtefælle, der ejer virksomheden. Ud af den løn, som man på denne måde beregner, kan der så beregnes barselshvilepenge. Det er klart, de har det samme krav og det samme behov som andre lønarbejdere, hvis de vil lade sig betragte som lønarbejdere.

Om de yderligere 26 uger og det halve dagpengebeløb vil jeg godt sige, at det får mig til også at drage lovforslag nr. L 83 ind i billedet, for hvem i alverden skal kunne leve for en halv dagpengeportion? Jeg forstår det ikke rigtig, for jeg har indtryk af, at kristeligt folkeparti mener, man skal kunne leve af det. Men det kan selvfølgelig også være, at det er meningen, man skal gå på arbejde ved siden af. På den anden side må man altså ikke have sit barn i en daginstitution, mens man får dagpenge, og det tyder altså på, at man skal gå derhjemme. Så vil jeg godt spørge, hvor alle de lavtlønnede arbejderkvinder er henne i dette forslag. Jeg betragter det som et forslag, der specielt tager sigte på at hjælpe de kvinder, der i forvejen er velforsørgede.

Det gælder jo for så vidt også lovforslag nr. L 83, fordi det er et tilskud til de mennesker, der, som socialministeren sagde, ikke har nogen tilknytning til arbejdslivet, ikke nogen tilknytning til arbejdsmarkedet. De skal så pludselig have et børnetilskud på 10.850 kr. Ja men hvad er det for kvinder, der ikke har tilhørsforhold til arbejdsmarkedet? Det er jo de kvinder, der er så heldige, at de har en mand, der er så velhavende, at han forsørger dem. Men det er altså ikke SFs politik at give dem et ekstra tilskud, hvad enten det sker i form af et dagpengebeløb, eller det sker i form af et børnetilskud.

Der er dele af kristeligt folkepartis forslag, vi er velvillige over for, men vi synes altså ikke, det er så godt som vores eget, og derfor vil vi naturligvis arbejde for, at det er vores eget, der bliver gennemført, og ikke kristeligt folkepartis. Som sagt trænger jeg altså til et svar fra fru Inge Krogh på, hvem det egentlig er, lovforslag nr. L 83 henvender sig til.

Så vil jeg godt lige sige, fordi det også har relation til vores eget forslag, at hvis meningen med lovforslag nr. L 82 er, at kvinderne skal blive hjemme et helt år – og det er altså min opfattelse, at det er sådan – så vil jeg godt sige, at jeg er enig med de ordførere fra socialdemokratiet og fra DKP og VS, der har

sagt, at det kan ikke være rigtigt, og det er i hvert fald ikke i SFs interesse – det er ikke i SFs interesse hverken arbejdspolitisk, kvindepolitisk eller familiepolitisk – at isolere kvinden fra arbejdsmarkedet så længe. Vi anser det for en vigtig del i hele ligestillingsdiskussionen, at kvinderne får en tilknytning til arbejdsmarkedet, så de også får lejlighed til at identificere sig som arbejdere og derved får lejlighed til også at tage del i de kampe for bedre vilkår, der foregår på arbejdsmarkedet. Det er vi blevet kritiseret for af nogle af de borgerlige partier, for det skinner naturligvis igennem vores eget forslag, at det er vores indstilling, og derfor er der naturligvis ideologiske, politiske modsætningsforhold også imellem de forslag, vi behandler nu her, selv om vi behandler dem sammen.

Vi ved, at arbejdsforholdene er dårlige på arbejdsmarkedet, især for de dårligst lønnede, men vi mener, at arbejdsforholdene kun kan blive bedre gennem arbejdernes egen kamp, og vi mener, at det er vigtigt, at kvinderne får styrke til at deltage i denne kamp.

Det giver mig sådan set en meget enkel overgang til at behandle beslutningsforslag nr. B 23, som er fremsat af fru Yvonne Herløv Andersen på CDs vegne. Det går ud på at give forhøjet børnetilskud til hjem, hvor der er et barn i alderen 0–3 år. Det er klart, vi ud fra de ting, jeg lige har sagt, ikke kan tilslutte os forslaget. Vi mener, det vil skade kvindernes stilling og hele ligestillingsdebatten, hvis vi prøver at binde kvinderne i hjemmene så længe, og jeg forstår det i det hele taget ikke rigtig, fordi forhøjet børnetilskud på den måde, vi bruger begrebet på, er 2.400 kr. Jeg ved ikke rigtig, om det er det, fru Yvonne Herløv Andersen mener man skal kunne klare sig med, eller om hun har tænkt sig et andet beløb.

Så vil jeg gerne vende tilbage til nogle af de bemærkninger, der er faldet om SFs forslag. Jeg var glad for at høre, at den kommission eller det udvalg, den gruppe, hvad vi nu skal kalde det, der er nedsat, som behandler disse ting, og som altså består af folk dels fra børnekommissionen, dels fra ligestillingsrådet og dels fra arbejdsmarkedets parter, allerede kan være færdig med en rapport eller en betænkning inden udgangen af 1977. For det tyder på, at vi kan komme videre med diskussionerne omkring de her ting meget hurtigt og måske også finde en løsning